

Неодноразово чув різні дискусії і обговорення на тему: «Чи потрібен нам психолог?». І так хотілося пояснити, а потім навіть довести, що ПОТРІБЕН!

Ще з давніх часів людей цікавило, що і як відбувається в нашій підсвідомості, але ніхто не міг заглянути в голову людини, не роблячи операцій, та й операції в цьому випадку вкрай безглузді. Тільки через багато часу, ми зараз можемо довідатися про людину більше, ніж вона розповідає: за мовою її тіла, рухами, звичками, характером і вдачею. Дуже важливо звертати увагу на деталі, адже з них ми складаємося.

Саме з таких частинок складається одночасно цікава і складна наука психологія. Щоб стати психологом, необхідно не тільки вчитися у вищих навчальних закладах, а ще й у душі бути гуманним і об'єктивним. Не кожному дано зрозуміти “мову” тіла й душі людини, не кожен здатний знайти правильний підхід, вселити віру в себе й допомогти перебороти страхи, стати морально сильнішим.

На мою думку, ця професія дуже важлива, але і не легка. На даний момент багато організацій не може обійтися без психолога, і, повірте, це не так просто виглядає, як звучить. Необхідно тонко розуміти людей, учитися сприймати їх такими, якими вони є, не докоряючи й не вказуючи їм на помилки, необхідно до усіх ставитися однаково, незалежно від того, ким є ця людина і, які в житті робить справи. Психолог — це той, хто несе світло, поки ви шукаєте дорогу.

Багато хто вважає, що психолог – це лікар, вчитель і св'ященник. Але вони помиляються: він не лікує, не відпускає гріхи і не навчає. Він допомагає тому, хто самотійно дійшов висновку, що настав час мінятися й стати в своєму житті, й у житті інших значимим.

Багато хто боїться психолога, тому і приписує йому здатність «прогнозувати», «бачити наскрізь людину», «вгадувати думку», «пророкувати долю», взагалі, таке враження, що від психолога вимагають постійно якогось дива. Нажаль, це взагалі не так: місія «провидця», «чарівника» чи ворожки психологу не личить.

Не нав'язати свою думку або пораду, а вникнути, побути з людиною поряд. Не слухати, а почути про що він говорить. Не оцінювати, а допомагати

рухатися далі і шукати нові рішення і способи. Стати опорою в процесі роботи, щоб йому могли довіряти. Навіть елементарні стресові ситуації постійно супроводжують нас: при виборі та прийнятті рішень, під час перегляду новин тощо. І психолог, як професіонал своєї справи, повинен навчити нас долати це.

А за те, щоб розібратися в собі, що відбувається всередині - у-у-у-у, так хіба ж це робота? Сиди собі і слухай, таке кожний може. Можливо, сидіти і слухати може кожний. А розібратися і допомогти осмислити клієнту?

Наприклад, коли людина хоче змінити зачіску, вона йде в перукарню, вона чекає на те, що перукар зробить класну зачіску і все - прекрасний зовнішній вигляд нам забезпечений! Безумовно, професіонал може і краще знає, як поєднуватиметься колір очей і волосся, і що під «цю» форму голови необхідна «така» стрижка. Вам це може сподобатися, а можливо і бути абсолютно не потрібним, не дивлячись на очевидну логіку досвідченого майстра. А укладена зачіска зіпсується вітром до вечора, фарба змиється тижнів за два, а ще через два прийде пора чергового візиту. Людина вважатиме, що даний спеціаліст справився зі своїм завданням і буде приходити до нього знову.

Все є логічно, адже людина бачить результат, а в роботі з психологом такого миттєвого результату не буде. Тому людина не буде поспішати на консультацію, адже вважатиме - це не дієвим способом у вирішенні проблем.

Практична психологія – це не наука, а мистецтво; я не вчений. Психолог прагне зрозуміти те, про що вона говорить. А найбільше мистецтво - це допомогти психологічно слабкій людині вміти жити і вирішувати важкі проблеми буденного життя.

Я вважаю, психологом має бути людина небайдужа, неординарна, яка вміє зрозуміти людину. Він покликаний сприяти максимальному розвитку людини в особистісній, емоційній і вольовій сфері.

Психолог майбутнього - це не машина, не супер-герой, а звичайна, смертна людина, яка проявляє зацікавленість та повагу до іншої людини, добре розвинута емпатійність, творчі здібності; допитливість та схильність до навчання, хороша інтуїція, вміння прогнозувати події та вміння зберігати таємниці.

Отже, для себе я зробив висновок: щоб бути хорошим психологом, не залежно чи це XXI чи XXV століття, потрібно бути перш за все щасливою та задоволеною людиною, любити свою справу, бути вдячним за те, що ти маєш, а не сумувати за тим, чого не маєш; вміти знаходити промінчик сонця у сірих буднях, саме таке завдання стоїть перед психологами будь-якого часу.